

Jani Laasonen

Yhteenvedo Relander-suvun historiasta, sen neljästä
päähaarasta ja niiden merkkihenkilöistä

Uusia havaintoja Isakin sukuhaarasta

Sisältö:

Johdanto

Suvun juuret Saksassa

Suvun 1. päähaara, Jöranista polveutuvat

Suvun pienemmät päähaarat

Havaintoja suvun 3. päähaarasta

Yhteenveto ja sukukaaviot

Lähdeluettelo

Johdanto

Ihmiset ovat yleisesti ottaen melko hyvin selvillä lähimpien isovanhempiensa sukutaustoista, mutta tietyn rajan jälkeen – usein viimeistään kolmansien tai neljänsien esivanhempien kohdalla – kaikki jäljet katoavat tyypillisesti historian hämärään. Näin oli myös oman sukupuuni kohdalla. Sekä isäni että äitini puoleisessa suvussa isoisiäni isoäidit olivat ensimmäinen piiloon jäävä taso.

Varsin pian sukututkimuksen aloitettuani sain selville, että isäni isän isoäiti, Eva Kristina, oli omaa sukuaan Relander. Kun sitten selvisi, että myös äitini isän isoäiti, Klara Stina, oli tyttönimeltään Relander, alkoi jo epäilyttävästi vaikuttaa siltä, että vanhempani saattaisivat olla sukua keskenään.

Tarkempi tutkimus paljasti epäilyni oikeaksi: Klara Stina Relander oli Eva Kristina Relanderin isän pikkuserkku. Tästä seuraa, että äitini Tuula ja isäni isä Viljo ovat keskenään 5. serkut. Minä ja siskoni Suvituulia taas olemme isällemme Markulle – niin omituiselta kuin se kuulostaakin – 6. serkut. Sukulaisuuksien hahmottamista helpottava sukukaavio löytyy kirjan lopusta.

Koska sen enempää äitini kuin isänikään ei tiennyt isänsä äidin äidin tyttönimeä, säilyi vanhempieni keskinäinen sukulaisuus piilossa lähes 50 vuotta. Se tuli ilmi vasta sukututkimukseni yhteydessä. Vanhempieni yhteiset esivanhemmat olivat siis Relandereita, joiden tiedetään eläneen Hirvensalmella joskus noin 1700-luvun puolivälin tienoilla. Niinpä olemme siskoni kanssa Relandereita sekä isämme että äitimme puolelta.